

Що водить сонце і світила?

Ведуча Доброго дня, дорогі друзі!

Ведучий Наше літературне кафе ми назвали «Що водить сонце і світила?». І сьогодні ми спробуємо оживити цей прекрасний світ, перегорнувши сторінки книг, почувши хвилюючі серце мелодії.

Ведуча На ваше «ти» сказати вам «ти» не смію,
Коли ваш погляд поглядом ловлю,
Як пташка наполохана, німію.
Я не кохаю вас. Я вас люблю.
Дарованого сяйва не розтрачу.
І щирих слів ніколи не згублю
Зажуру тьмяну в теплій зорі бачу...
Я не кохаю вас. Я вас люблю.

Ведучий «Я кохаю тебе...», «Я люблю тебе...», «I love you...», «La kochan siebic...»,
«Обичам те...», «Je t'ame...»

Ведуча Ці слова звучать всіма мовами світу сотні, тисячі літ, надаючи нашому життю прекрасних барв.

Ведучий Ці слова звучать із вуст закоханих в Парижі і Києві, Амстердамі і Сієтлі, Токіо і Римі тихими літніми вечорами і росяними ранками, під гарячими променями полудневого сонця чи в місячну зоряну ніч. Сьогодні ми відвідаємо прекрасний світ любові, почувши хвилюючі серце мелодії.

Ведуча Древні греки пов'язували появу любові з народженням з білої піни морських хвиль вічно юної, прекрасної з богинь – Афродіти, а разом з нею і любов панують над світом. Свою волю Афродіта виконує через сина Амура, веселого, пустотливого, підступного, а часом і жорстокого. Носить Амур на своїх блискучих золотих крилах над землями і морями, у руках його маленька золота цибуля, за плечима – сагайдак зі стрілами. Ніхто не захищений від цих стріл. Без промаху попадає в мету Амур. Його стріли несуть із собою радість і щастя, але часто несуть вони страждання і навіть загибель.

Ведучий Давньогрецький міф розповідає про велике кохання співака Орфея до своєї дружини Еврідіки. Але одного разу отруйна змія вжалила Еврідіку і вона померла.

Ведуча Засумував Орфей, але в його піснях продовжувала жити любов. Міф розповідає, що «така сила звучала в його піснях, що довкола нього як зачаровані сідали дикі звірі. Навіть дерева зрушувалися з місць, щоб оточити Орфея і послухати його спів. Жодна гілка, жодний листочок не тремтів – уся природа слухала чудовий спів Орфея і звучання його кіфари».

Смуток і велике кохання було в його музиці.

Ведучий Співак Орфей вирішив будь-що повернути свою кохану Еврідіку і відправився в царство мертвих до царя Аїда. І у царстві вічного мороку він зворушив своєю піснею навіть цього суворого бога, тому що співав про любов, про щастя, про світлі і ясні дні, які затьмарило горе страченої любові, туга і самотність.

Ведуча Герої після розлуки знову зустрілися в підземному царстві і вже ніщо не могло їх розлучити. І завдяки силі кохання, музиці, яка передала всі почуття Орфея і розчулила Аїда, володар мороку повернув йому дружину.

Вірш Рільке «Орфей, Еврідіка, Гермес»

Ведучий Коханню дають самі різні визначення.

Ведуча Любов – це саме тендітне, саме раниме з усього, що існує на світі.

Ведучий Вірна любов ні у вогні не горить, ні у воді не тоне.(прислів'я)

Ведуча Немає на світі сили могутнішої, ніж любов (І. Стравинський)

Ведучий Любов – це безцінний дар. Це єдина річ, яку ми можемо подарувати і все ж вона у тебе залишається. (Л.Толстой)

Ведучий Середньовічна Італія... Два древні аристократичні роди ворогують один з одним. І в цій неприязні, на зло всім зародилась могутня любов Ромео і Джульєтти.

(інсценізація)

Джульєтта Хто ти,
Що, притаївшись під серпанком ночі,
Мою підслухав таїну сердечну?

Ромео Яким ім'ям назвуть себе – не знаю.
Своє ім'я ненавиджу ясам!
Свята моя, адже ж воно – твій ворог.
Я б розірвав його, коли б воно
Написане стояло на папері!

Джульєтта Мій слух не похопив ще й сотні слів
Із уст твоїх, а голос я впізнала:
Хіба ти не Ромео, не Монтеккі?

Ромео О ні, свята, знай: що не те й не інше,
Якщо вони для тебе осоружні.

Джульєтта Як ти зайшов сюди, скажи, й навіщо?
Як міг ти перелізти через мур?
Адже високий він і неприступний.
Згадай-но, хто ти: смерть тебе спіткає,
Як з наших хто тебе застане тут.

Ромео Кохання принесло мене на крилах,
І не змогли цьому завадити мури;
Кохання може все і все здолає, -
Твоя рідня мені не перешкода.

Джульєтта Вони тебе уб'ють, коли побачать.

Ромео В очах твоїх страшніша небезпека,
Ніж в двадцяти мечях. Поглянь лиш ніжно –
Й мені ненависть їхня не страшна.

Джульєтта О, не хотіла б я нізащо в світі,
Щоб тут вони побачили тебе!..

Ромео Своїм плащем мене прикриє ніч.
Та, як не любиш ти, - нехай знаходять...
Хай краще смерть від лютої злоби,
Ніж довгий вік без ніжності твоєї.

Джульєтта Хто показав тобі сюди дорогу?

Ромео Моя любов! Вона мене навчила,

Дала мені пораду, я ж за те
Позичив їй очей. Я не моряк,
Та будь від мене ти хоч так далеко,
Як щонайдальший берег океану,
Я б зважився такий здобути скарб!

Джувльєтта Моє лице ховає маска ночі,
Але на нїм пала дївочий стид,
Що ти в цю нїч мої слова пїдслухав.
Хотїла б я пристойнїсть зберегти,
Вїд слїв своїх вїдмовитись хотїла б,
Хотїла б я... та годї прикидатись!
Мене ти любиш? Знаю, скажеш: «Так...»
Тобї я вїрю, з мене досить слова.
О, не клянись! Зламати можеш клятву:
Недурно ж кажуть, що з любовних клятв
Смїється сам Юпїтер. О Ромео!
Скажи, якцо ти любиш, правду щїру.
Коли ж вважаєш - перемїг мене
Занадто швидко, я тодї насуплюсь,
Скажу уперто: «Нї!», щоб ти благав.
Інакше – нї, нїзащо в свїтї! Нї!
Так, мїй Монтеккї, так, я нерозважна
І, може, легковажною здаюсь...
Повїр менї, і я вїрнїша буду,
Нїж тї, що хитро удають байдужїсть.
І я б могла байдужою здаватись,
Якби зненацька не пїдслухав ти
Любов мою й слова мої сердечнї...
Пробач менї, мїй любий, і не думай,
Що мїй порив палкий – це легковажнїсть;
Мою любов вїдкрила темна нїч.

Ромео Клянусь цим мїсяцем благословенним,
Що сріблом облива верхи дерев...

Джувльєтта О, не клянись мїсяцем зрадливим,
Який так часто змїнює свїй вигляд,
Щоб не змїнилася твоя любов.

Ромео То чим я поклянусь?

Джувльєтта Не треба зовсїм.
Або, як хочеш, поклянись собою...

Ведуча Проходять роки і столїття, мїняються традицїї, але кохання
залишається вїчним.

Ведучий Вершиною поетичного генїя, який оспївав глибину кохання,
залишається творчїсть О.С.Пушкїна.

Ведуча Пушкїну вдалося закарбувати в лїтературї образ самої нїжної, самої
щирої, самої чистої дївчини, звичайно, це - Тетяна Ларїна. А її лист до Онєгїна –

(інсценізація)

Тетяна читає лист до Онегіна

Ведуча Не можна залишити без уваги ще одну тему, яка надихає поетів і письменників всього світу. Це жагуча любов, яка часто супроводжується ревнощами.

Ведучий На цьому побудована відома новела Проспера Меріме «Кармен», яка була надрукована в 1845 році.

Ведуча Задум написання новели «Кармен» у Меріме виник давно, ще під час першої подорожі до Іспанії. Там він зустрів циганку Карменсіту – прототип майбутнього жіночого образу Проте основну фабулу свого твору він знайшов не на іспанських дорогах, а в усних розповідях своєї приятельки, графині де Монтихо.

Ведучий Працюючи над новелою, письменник провів велику дослідницьку роботу, адже прагнув забезпечити правдивість місцевого колориту та іспанського характеру.

Ведуча Відгуки критиків були багаточисельні, але різнопланові. Однак «Кармен», особливо завдяки одноіменній опері Ж.Бізе, стала чи не самим відомим і популярним твором Проспера Меріме.

(звучить музика опера Ж. Бізе «Кармен»)

На фоні музики звучать слова:

Ведуча «Кармен» - музикальна драма про палке кохання і загибель її героїв: солдата Хосе і циганки Кармен.

Ведучий Кармен – втілення краси і привабливості, пристрасті і вільнолюбства.

Ведуча Хосе – простий хлопець, який став солдатом, він чесний, але запальний і слабкохарактерний. Хосе мріє про спокійне і справжнє щастя.

Ведучий Для Кармен же ж найдорожчим є її свобода. Конфлікт між головними героями приводить до трагічної розв'язки.

Ведуча Образ рокової циганки, запалюючої серця чоловіків, хвилює і сучасних читачів. Олександр Блок присвятив Кармен цілий цикл своїх віршів.

Учень О да, любовь вольна, как птица,
Да, всё равно – я твой!
Да, всё равно мне будет сниться
Твой стан, твой огневой!
Да, в хищной силе рук прекрасных,
В очах, где грусть измен,
Весь бред моих страстей напрасных,
Моих ночей, Кармен!
И в тихий час ночной, как пламя,
Сверкнувшее на миг,
Блеснёт мне белыми зубами
Твой неотступный лик.

(Іспанський танець музика Ж. Бізе «Кармен»)

Ведуча Справжнім гімном любові став вірш Бориса Пастернака «Зимова ніч», тому що оспівує почуття двох закоханих сердець.

4

Ведучий Присвячений він Ользі Івінській і написаний під враженням від зустрічі Ольги і Пастернака на дачі в Переделкіно, коли обоє зрозуміли, що не можуть жити один без одного.

(*Музична композиція «Свеча горела»*)

Ведуча Кохання – це свіча, яка горить і не гасне...

Ведучий Кохання – це пара білих лебедів...

Ведуча Говорять, коли один із пари лебедів помирає, другий залишає цей світ сам. Залишає, щоб завжди бути з тим, кого любить найбільше в житті...

Ведучий Так у Михайла Булгакова в романі «Майстер і Маргарита».

Ведуча Його герої – чудова пара білих лебедів, які плавають в маленькому брудному озері. А це озеро – саме життя – безглузде і безцільне, занадто просте для таких чудових птахів як лебеді. Життя заганяє лебедів в глухий кут, змушує шукати вихід, використовуючи різні засоби, непідвласні людському розуму. Воно намагається вбити те, що їх об'єднує – це любов. Любов справжню, вірну, вічну. У цьому двобої вічного і швидкоплинного верх бере перше. Адже вічне заключає в собі Розум, Мудрість і Красу...

(*Діалог Майстра і Маргарити*)

-Чи подобаються Вам квіти?

-Ні.

-Ви взагалі не любите квітів?

-Ні, я люблю квіти, тільки не такі.

-А які?

-Я троянди люблю.

-Кохання з'явилося перед нами і вразило відразу обох. Так вражає блискавка, так вражає фінський ніж.

-Вона, взагалі-то, пізніше стверджувала, що це не так, що любили ми один одного давним-давно, не знаючи один одного і ніколи не зустрічаючись... Так от, вона говорила, що з жовтими квітами в руках вийшла в той день, щоб я накінець-то знайшов її, і якби цього не сталося, вона отруїлась би, тому що життя її пусте.

-Саме так, кохання вразило нас миттєво.

Ведуча Книга кохання велика і невичерпна. Ми перегорнули лише декілька її сторінок. Але вона не закінчена...

Ведучий Ми продовжуємо вписувати в неї нові сторінки і майбутні покоління з подивом і захопленням будуть їх читати і захоплюватися.

(*Вальс*)

(*Дзвінок мобільного, розмова за кулісами*)

Ведучий Це ти? Тільки не відключайся! Як тебе звати?

Ведуча Рита. Маргарита.

Ведучий Не може бути?! А я – Максим. Я хотів би тобі сказати щось дуже важливе.

Ведуча Чому ж не відправив SMS ?

Ведучий (*всміхається*) Цього в SMS не скажеш. Я написав тобі листа . Де ти?

Ведуча Я поряд.

(*Ведучий повертається і йде до дівчини*)

5

Ведуча Я теж написала тобі листа.

(*одночасно подають Валентинки*)

(*Під музику виходять герої*)

Тетяна Я дуже тяжко Вами відболіла.

Онєгін Це все було як марево, як сон.
Любов підкралась, як Даліла,
А розум спав, довірливий Самсон.

Джультта Ця казка днів – вона була недовга.
Ромео Цей світлий сон – пішов без вороття.

Майстер Це тихе сяйво над моєю долею! –
Маргарита Воно лишилось на усе життя.

Хосе Моя любове! Я перед тобою,
Бери мене в свої блаженні сни.

Кармен Лиш не зроби слухняною рабою,
Не ошукай і крил не обітни!

Ведучий Не допусти, щоб світ зійшовся клином,
Ведуча І не приспи, для чого я живу.

(Фінальна пісня)

Ведучий Так, любов триумфує над світом. Вона поза віком і часом.
Ведуча Про любов написано багато. Про неї складають романи і вірші:
М.Цветаєва і М.Коцюбинський, В.Шекспір і О.Пушкін..., перелічити всіх
неможливо. Вони допомагають усвідомити нам, що любов – це велике почуття і
заради нього люди роблять чудеса і подвиги.

Ведучий Любов! Від неї розцвітає світ, запалюються очі і серця людей.

